

Columna

COOPER SWIMS

El que mai
t'han explicat
sobre l'intercanvi
de parelles

Jordi Clotas

CODI SWINGER

El que mai t'han explicat
sobre l'intercanvi de parelles

Jordi Clotas

.....

Primera edició: maig del 2017
© Jordi Clotas i Perpinyà, 2017
© Columna Edicions, Llibres i Comunicació, S.A.U.
Avinguda Diagonal, 662-664 - 08034 Barcelona
www.columnaedicions.cat

ISBN: 978-84-664-2266-6
Dipòsit legal: B. 6.845-2017
Fotocomposició: Víctor Igual, S.L.
Disseny gràfic i maquetació: Dandèlia. www.dandelialia.net
Imprès a: CPI (Barcelona)

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

PRESENTACIÓ

«Carinyo... tu tens fantasies eròtiques?» p. 9

CAPÍTOL 1: LA TEMPTACIÓ

(Amb la síndrome de Sherlock Holmes) p. 17

- Sospites i confidències (Aquells que sempre somriuen) p. 19
- Deixa't d'històries! (No hem inventat res) p. 25
- Retenció selectiva p. 29
- Raons intel·lectuals, físiques, místiques, metafísiques... p. 32
- I arriba el moment clau (Ens hi atrevim?) p. 37

CAPÍTOL 2: PRIMERES PASSES

(Explorant les Amèriques) p. 41

- Dia D, hora...? p. 43
- Claus per seleccionar un local p. 46
- Normes... sobre una barra de gel p. 63

CAPÍTOL 3: PRINCIPIANTS

(Primeres rel·liscades) p. 71

- Ens ensenyes el local? (Xerpes i *cicerones*) p. 73
- De Disneyworld a l'Infern de Dante p. 76
- Vosaltres... de què aneu? p. 80
- Gurus p. 85
- I a la tercera... (Escena en rosa fosc) p. 88
- Teló (Fi del primer acte) p. 93

CAPÍTOL 4: L'EDAT ADULTA DELS SWINGERS p. 97

- Segones normes... sobre una barra de gel p. 99
- Seducció 3.0 (Atrapats a la xarxa) p. 105
- D'allò virtual a allò real: fraus i complicacions p. 112
- Amors a primera vista p. 119
- Geometries complexes: la quadratura de dos triangles p. 122

- La intel·ligència sexual i els virus emocionals p. 127
- Tauró que ha tastat la sang... p. 131
- Renegociar amb la lliçó ben apresada... p. 134
- Màster exprés en intercanvi de parelles p. 136

CAPÍTOL 5: I DE SOBTE... EL DARRER ESTIU? p. 151

- Canvi de lliga: Anem a Cap d'Agde! p. 153
- *On fire!*: la primera nit p. 156
- L'escenari Le Glamour p. 161
- Amb el fre de mà posat p. 165
- Babilònia p. 167
- *Drawing with numbers* (Aritmètica dels intercanvis de parelles) p. 170
- Balanços que es compliquen p. 177
- Sorpresa p. 181
- Fracassos p. 183
- Cafès sense sucre p. 186
- El forat p. 190

EPÍLEG: Practicar l'intercanvi i sobreviure a l'intent p. 193

ANNEXOS: ALGUNES EINES ÚTILS p. 199

- Annex I. Decàleg *swinger*: un diàleg amb els Macarelleta p. 201
- Annex II. Locals d'ambient liberal i altres dades d'interès p. 205
- Annex III. Vint festes temàtiques per a tots els gustos p. 211
- I Annex IV (+comiat). 8 (+1) pel·lícules que hauríeu de mirar plegats p. 219

Capítol 1
.....

LA TEMPTACIÓ

(amb la síndrome de Sherlock Holmes)

...no miento si juro que daría
por ti la vida entera,
por ti la vida entera;
y, sin embargo, un rato, cada día,
ya ves, te engañaría
con cualquiera,
(...)
y, sin embargo, cuando
duermo sin ti contigo sueño,
y con todas si duermes a mi lado

Joaquín Sabina, *Y sin embargo*

SOSPITES I CONFIDÈNCIES (Aquells que sempre somriuen)

Vespre de xiquiparc. *Oh, happy day!* Els nens salten com salvatges, es llancen de cap al no-res, xoquen entre ells com àtoms empenyats, es barallen i xisclen, xisclen moltíssim. Mires el gest de les mares angoixades i els ulls dels pares clavats al rellotge. Hi ha partit, avui? T'atures una estona a contemplar una parella habitual en aquestes celebracions. Mai no fallen. Vestits impecables, bronzejats d'esquiada i/o creuer pel Carib en ple mes de febrer, esvelts i somrients, sempre somrients, com si al seu voltant no estiguéssim assistint a una apocalipsi neuronal.

19

—*Qui són?*

—*Els de l'Associació de Pares de l'escola. Si hi anessis més sovint ho sabries.*

—*Ah... molt bé.*

.....

Avís per als qui s'estrenen de casats: el meravellós món de la canalla... Moltes parelles es transformen quan porten el seu fill al món. La relació passa a estar mediatitzada per la figura de l'infant, així que els fins ahir individus esdevenen subjectes (subjectats) del rol esclau de la paternitat. Un minut de plaer... i una vida de patiments i renúncies! La Joana passa a ser la «mami» i en Joan el «papi». Què té això d'excitant i seductor? Ni idea. Però observem que moltes parelles es distancien a corre-

cuita d'aquell provisionalment (?) aparcat «nosaltres» que alimentava la relació abans del nounat. Trist? Sí. Real? Molts cops, massa.

.....

T'oblides de la parella perfecta uns segons, però no trigues a sentir la necessitat quasi magnètica de tornar a mirar i remirar el seu posat. Gestos de caramel, petoneig, confidències a cau d'orella i somriure Profident. Et poses neguitós, però evites preguntar... fins que no pots més. Aquest cop ho assages amb una fórmula més assertiva.

—*Sempre somriu en, no?*

—*Sempre. Deuen tenir-ne motius. Semblen feliços.*

—*Quants fills tenen?*

—*Dos aquí a l'escola i una de gran, ja a la universitat.*

—*A la universitat? Però quina edat tenen?*

—*Ell, no ho sé. Ella... no fa gaire la va recollir a l'escola amb un ram de quaranta-cinc roses.*

—*Quaranta-cinc? Vols dir? No ho sembla pas, oi? Em pensava que era de la teva edat...*

No continues. L'has cagat. Saps que la conversa, a partir d'aquest moment, ja només pot empitjorar. T'escapes a prendre l'aire, amb el quaranta-cinc voltant pel teu crani com una piloteta d'esquaix. Quaranta-cinc... Mare de Déu! I com dos pinzells! Ell deu estar, doncs, al voltant dels cinquanta, potser? Val més no saber-ho, però podries preguntar-l'hi. El tens just al costat. Agafes aire i amagues panxa.

—*Quin dia més bonic, eh?*

—*Sí, molt bonic...*

Moment ideal per encendre la cigarreta. N'hi ofereixes.

—No, mercès. No fumo. Cal cuidar-se. Però tu fuma, tranquil. No em molesta gens.

Ho diu condescendent, com qui et dóna permís. Penses alguna frase efectista per tornar-li el mal rotllo que t'acaba de posseir.

—Vaja! Ets un d'aquests fanàtics dels gimnasos, m'equívoco?

—Ha, ha, ha. Més o menys, més o menys. Cal estar al mercat —diu complaent i còmplice de no saps què carai, tot picant-te l'ullet.

—Al mercat?

—Sí, home! Tu ja m'entens.

«Al mercat. I esclar! Aquest deu ser el típic paio que fot banyes a la dona sense imaginar-se que ella també les hi està fotent amb altres mentre ell va regalant somriures pel gimnàs. Quin imbècil!», penses.

Tornes encès a l'infern dels infants hiperactius i passes pel costat de la parella feliç. Ella li mossega l'orelleta com un ratolí i ell se't queda mirant fixament amb mirada llampurnant. Et poses vermell com quan eres un minyó i acceleres el pas. Notes quatre ulls clavats a l'esquena amb una intensitat més suggeridora que la de la teva dona, que observa la situació amb cara de pòquer. Quan arribes al seu costat, t'asseus. Us segueixen mirant amb un irritant somriure de bat a bat, gestos de cordialitat i una amabilitat natural que et resulta insultant i provocadora.

—Però de què van, aquests?

—Ui, ui, ui... No n'estic segura, però algunes mares de l'escola diuen que van de liberals i que més d'una nit els han trobat en alguna festa molt enganxadets a altres parelles.

—Enganxadets? Què vols dir?

—*Doncs això. Enganxadets, fent filigranes seductores... Imagina-t'ho.*

•••••

A TENIR EN COMPTE: Als *swingers* (els practicants de l'intercanvi de parelles en determinades condicions que els diferencien de les parelles liberals) els pots trobar pertot arreu: a l'edifici on vius, entre els teus col·legues de feina, a la porta de l'escola, entre els teus antics companys d'escola... i, fins i tot, a la teva família! No acostumen a anar explicant-ho ni fent rodes de premsa, però tampoc necessàriament ho amaguen si els ho preguntes directament.

•••••

22

El que t'imagines és una ficció *light* d'una realitat en què prefereixes no pensar. «Liberals... Què significa ser liberal, fora de la política?». Surts un altre cop a fumar. Estàs neguitós. Massa estímuls en pocs minuts. I te'l tornes a trobar, xerrant aquest cop amb una parella de pares guapos, amb un toc semblant de glamur sospitós, a qui avui també els ha agafat ganes de somriure. Saludes amb cortesia freda, com qui sap que està fora de rang en aquella escena. Però la teva fantasia no triga a rifar-se de tu i comença a incendiar-te la imaginació: «A veure si aquests també són liberals?». No poden deixar de riure. «Deuen estar parlant de mi?». Comença una espiral paranoica. Et costa contenir l'agressivitat. Estàs a punt de cridar: «Es pot saber de qui us esteu fotent?». Eeeeeeeep! Calma, amic meu, calma. Afortunadament, la parella s'acomiada, i et tranquil·litzes. El galant se t'apropa amb parsimònia, com si sabés que està entrant en terreny delicat, hostil.

—*Vinga, va! Ja queda menys! Segur que aquesta nit sortireu a fer un tomb i us oblidareu una estona de la canalla!*

—*Puc fer-te una pregunta? —dispara sense apuntar, a barraca.*

—*Humm... sí, esclar.*

—*Vosaltres sou liberals?*

De sobte voldries desaparèixer, o morir, si es pot escollir. Per quins set sous li fas una pregunta tan íntima a un paio amb qui a penes has creuat quatre mirades i un grapat de paraules poc afortunades? Et bull la cara, i et quedes esperant la reacció amb els ulls oberts com unes taronges. Perdrà el somriure i t'enviarà molt, molt, molt lluny? Doncs, aparentment, no. No sembla immutar-se gaire. Et mira amb una irritant expressió de superioritat, fa un somriure encara més ample, i respon amb concisió.

—*No, no som liberals.*

Et vols fondre, desintegrar-te, esborrar-te del mapa. «I ara com te'n surts, ruc? Pensa ràpid! Com penses continuar la conversa, beneit?». Però el paio mostra un *fair play* que fa goig. No sembla tenir cap pressa per marxar ni sembla gens ofès. Tampoc aparenta aquella tensió dels qui estan a punt de trencar-te la cara d'un cop de puny o, en el millor dels casos, escridassar-te en públic amb un poc elegant: «I a tu què collons t'importa?». Assages una disculpa, però se t'avança, i rectifica amb un matís lèxic.

—*No som liberals. Som swingers. Vosaltres sou liberals?*

Swingers? Liberals? Nosaltres? Ai, ai, ai..., què vol dir tot això? La cara t'explota. No pots articular cap resposta coherent sense passar per un autèntic ignorant, més idiota que l'idiota que es queda callat sense saber què respondre ni on amagar-se. Surt al pas, espavila't!

—*No, no som ni liberals ni... això que has dit, suposo.*

—Swingers, *amic meu*, swingers. *Ha, ha, ha. M'ho imaginava. Bé, tranquil... Estic segur que sabràs ser discret, oi? —diu tot clavant-te una mirada que, ara sí, fa por. Però aviat es dona per respost, recupera el somriure, pica l'ullet, s'acomiada i... fins aviat.*

«No som liberals. Som *swingers*». Necessites urgentment el Dr. Google... i aquí no hi ha ni wifi ni bona cobertura. «Liberals. *Swingers*. Liberals. *Swingers*. Liberals. *Swingers...*». Entres en mode mantra, com qui s'enganxa pòstits al cervell per no oblidar res quan surt de casa camí del Mercadona.

Et promets que aviat descobriràs les set diferències entre ser *swinger* o liberal, però no trigues a recuperar el seny necessari per preguntar-te: «I per què cony em serveix saber res de tot això?». La Santa Patrona de la Realitat s'imposa i el vermell de la cara s'esvaeix. És hora de marxar, ràpid! Hi ha partit al Plus i t'esperen els companys al bar de la cantonada de casa. No juga el Futbol Swingers Club amb el Reial Club Esportiu Liberal. És el gran clàssic, el Reial Madrid vs. Barça. I això sí que és important! (O no?) Els nens, amb el plat a taula. La mami, exercint de mami. Per fi el moment ideal per gaudir de les engrunes del cap de setmana!

El bar està ple, però els col·legues no fallen mai i tens seient a primera fila. El partit sembla emocionant. Tothom crida, però no sents res. Tens dos pòstits tapant-te els ulls. A manca de tres minuts per al final, continua l'empat, però Messi agafa la bimba, fa quatre filigranes, es passeja per davant de la línia de tres quarts, remata amb l'esquerra... i gooooooooool! Tothom s'abraça, però tu et quedes assegut.

—*Candi, has vist??? Candi? Estàs bé?*

—*Sí, sí, tranquil. No em passa res. Un gran partit... Molt bé. Fins diumenge que ve.*

«*Swingers*, liberals... *Swingers...*».

DEIXA'T D'HISTÒRIES! (No hem inventat res)

Internet és un dels millors companys nocturnals quan l'insomni s'engresca i no hi ha res millor a fer. Et pots acabar convertint, amb les hores robades al son, en expert en tot a cops d'immersió a Google, Viquipèdia i uns quants milions de pàgines web especialitzades en qualsevol tema imaginable, per friqui que ens pugui semblar. L'intercanvi de parelles? Busquem informació? Vinga! Va!

Mare de Déu! De sobte, descobreixes un univers que esdevindrà durant molt de temps un monotema obsessiu. Literatura científica, altra de menys seriosa, experiències personals, fòrums, fotos, locals, pàgines de contacte, xarxes socials, agències de viatges *swinger*, hotels, *spas*, *resorts*, personatges famosos, notícies, revistes... Fins i tot una ciutat sencera dedicada a l'explotació d'aquest univers que és un sac sense fons! Flipa! Podries dedicar tota la teva vida a rastrejar els milions de paraules escrites al voltant d'un tema tan aparentment minoritari, anecdòtic i sociològicament residual. I si, a més, la temàtica té a veure amb el sexe, et caldrien almenys un parell de reencarnacions per saber-ho... tot? Però no desisteixes. Un cop ets dintre del laberint, pots caminar anys i panys sense trobar una sortida. Això sí, el que segur que qualsevol troba quan les busca són raons per provar allò que el tempta. No triga a construir un argumentari d'expert per afrontar qualsevol conversa sobre aquest món que acaba de descobrir. D'això se'n diu «passió iniciàtica» (m'ho acabo d'inventar, però *se non è vero, è ben trovato*).

—*Fixa't què fan aquest grup de parelles. No és diferent de les bancals romanes!*

—*Recordes la pel·li de l'esquimal que ofereix la seva dona? —apun-
ta la teva parella, posada també a fer d'analista.*

—*Exacte! Els esquimals, la pel·li de l'Anthony Quinn, quan es
carrega el capellà perquè ha menyspreat la seva dona.*

És un treball en equip fascinant, cadascú per la seva banda i la posterior posada en comú. Les nits es transformen al ritme de llargues converses sobre costums sexuals, com si fóssiu autèntics doctors en antropologia i experts en sociologia i costums. Les sobretaules entusiastes no semblen tenir final. Ja gairebé havies oblidat aquesta sensació de complicitat en un diàleg coronat finalment amb una sessió, a hores intempestives, de sexe apassionat en cinema mut («Tenim nens, recordes?»). Però... què us està passant, parella?

26

—*Flipo! A finals del XIX, els païos portaven prostitutes a hotels secrets i se les canviaven entre ells, com en una oferta de dos per un. I això continua fins als anys setanta, fa quatre dies! Amb el temps es veu que van descobrir que era més econòmic canviar-se la dona, ha, ha, ha.*

—*No hauríem de tractar un tema tan seriós com aquest (?) amb tanta frivolitat. Saps com els van pescar? Va ser a París, com totes les coses innovadores en el sexe! En un hotel per hores es van adonar que de les vint parelles que hi anaven, menys de la meitat havien deixat l'habitació intacta, amb els llits fets i els llençols ben netets.*

—*Cert. Així van néixer els clubs d'intercanvi de parelles. Avui són pertot arreu, fins i tot a la casta Itàlia n'hi ha a grapats! Associacions, complexos, locals, festes privades rotllo Eyes wide shut, però en versió low-cost.*

—*Que fort, eh?*

—*El que és fort és la quantitat de gent que fa intercanvi, perquè si*

no, com s'explica que hi hagi tants locals i clubs. Deuen ser milions. I jo que em pensava que era cosa de quatre pervertits!

—Què va! Home, és que tampoc passa res! No és res de l'altre món fer sexe amb altres parelles.

—No, veritat?

—Mira els del col·le!

—I segur que no són els únics. Al final, per provar... Si no t'agrada, doncs no hi tornes i punt! No hi ha gaire a perdre i sí molt a guanyar, sobretot excitació. Uffffff!

—Exacte!

.....

ESTOOOOOP!: Una de les etapes més apassionants de la pràctica de l'intercanvi de parelles és el pla de viatge, quan precisament encara no hi ha pràctica i tot és teoria, fantasia i especulació. Ho anomeno la «tensió de la intenció». Potser que m'expliqui millor, no? Doncs mira, és semblant al que passa amb els viatges. Sovint és més fascinant el ritual dels preparatius i la generació d'expectativa que el viatge en si mateix, que en molts casos culmina en una decepció enorme, com la nostra primera experiència sexual, un mite fràgil que acostuma a esmicolar-se per manca d'experiència i massa sobrevaloració romàntica i eròtica. Doncs això mateix és aplicable, amb pèls i senyals, a la iniciació en l'intercanvi de parelles.

.....

És moment de llançar dues preguntes:

1. Per què, de sobte, els avorrits sopars han passat a convertir-se en un debat entusiasta, ple de riures, coqueteig i frases a mitges?
2. Per què, des de fa un parell de setmanes, les trobades sexuals

han passat de Sant Esteve a Nadal a un ritme gairebé diari, com anys enrere?

Aquesta nit, després d'un bon vi (quant feia que no anaves a comprar un bon vi per sopar i des de quan no et perfumaves abans d'entaular-te?), has dit: «Bé... Deixem-nos d'històries!». Allà mateix us heu estimat com dos adolescents sobre la taula del menjador. Quan has acabat, amb la cigarreta a la boca, has pensat: «Crec que hauria de deixar de fumar».

Què està passant aquí?